

Sipanje na kvadratni mreži

Andrej Leban

Opis naloge

Na nevtralnem substratu nastane sloj ionskega kristala, ki tvori kvadratno mrežo z medatomsko razdaljo 1 Å. Vzporedno s površino, v smeri ene od stranic kvadratne mreže vpada nemonokromatski snop rentgenskih žarkov z energijami med 4 keV in 9 keV.

Določi vse kote, pri katerih dobimo Braggove odboje. Izračunaj energije sipanih rentgenskih žarkov

Opraviti imamo s 2-dimenzionalno kvadratno mrežo. Bazna vektorja sta:

$$\vec{a}_1 = a(1, 0) \quad (1)$$

$$\vec{a}_2 = a(0, 1) \quad (2)$$

, kjer je a medatomska razdalja. Recipročna mreža kvadratne mreže je spet kvadratna mreža:

$$\vec{b}_1 = \frac{2\pi}{a}(1, 0) \quad (3)$$

$$\vec{b}_2 = \frac{2\pi}{a}(0, 1) \quad (4)$$

Vpadna svetloba ima energije od 4 keV do 9 keV kar ustrezza:

$$|k_1| \approx 0.32|b_{1ali2}| \longleftrightarrow 0.73|b_{1ali2}| \approx |k_2| \quad (5)$$

Nalogo najprej vizualno predstavimo s pomočjo Ewaldove sfere (v tem primeru kroga):

Vpadni vektor \vec{k} ima **dano smer** in je enak:

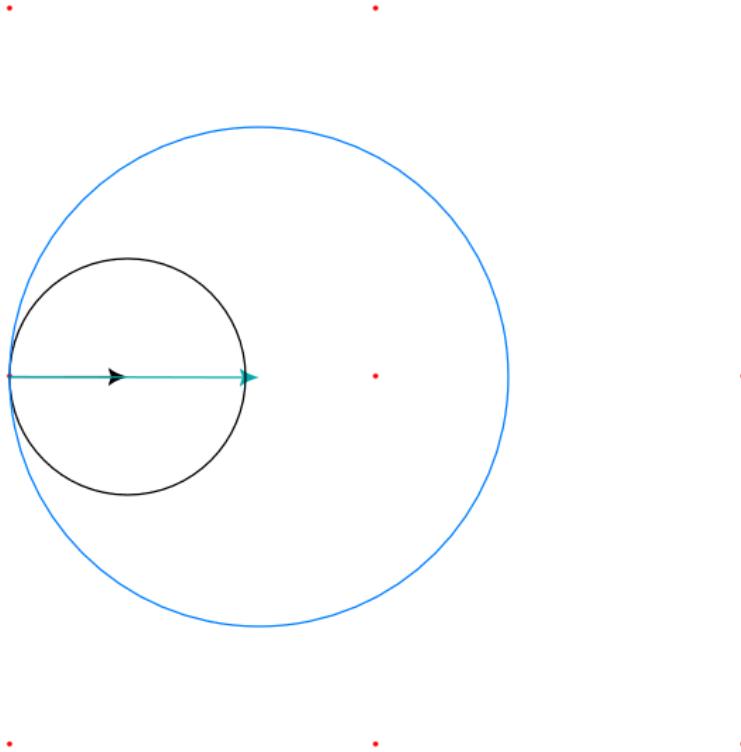
$$\vec{k} = \frac{2\pi}{\lambda}(1, 0) \quad (6)$$

, kjer λ leži med $1.37a$ in $3.09a$. Sipani vektor \vec{k}' označimo kot:

$$\vec{k}' = \frac{2\pi}{\lambda'}(m_1, m_2) \quad (7)$$

m1, m2 sta v tem primeru **realni števili**. λ' ni realna valovna dolžina, le faktor skaliranja, ker ima \vec{k}' poljubno smer v prostoru (da ohranimo podoben zapis \vec{k}).

Ewaldova konstrukcija:

Slika 1: Ewaldova konstrukcija, vpadni \vec{k} teče od črne do turkizne puščice. Mogoči Braggovi odboji so vse točke recipročne mreže med črnim in modrim krogom - t.j. le $\frac{2\pi}{a}(1, 0)$

Iz skice, (ki je narisana okvirno), razberemo, da pričakujemo le en Braggov odboj - ko bo razlika vpadnega in odbitega valovnega vektorja enaka b_1 . Sedaj to pokažemo še analitično:

Ker imamo opravka z Braggovim sipanjem, velja

$$|\vec{k}| = |\vec{k}'| \quad (8)$$

To nam poda λ' odbitega vektorja:

$$\lambda' = \lambda \sqrt{m_1^2 + m_2^2} \quad (9)$$

Von Lauejeva formulacija zahteva, da je razlika med odbitim in vpadnim valovnim vektorjem vektor recipročne mreže:

$$\vec{k}' - \vec{k} = \vec{K} \quad (10)$$

Vektorje recipročne mreže označimo kot:

$$\vec{K} = \frac{2\pi}{a}(K_1, K_2) \quad (11)$$

K_1, K_2 sta **celi števili**.

Sedaj lahko razpišemo Von Lauejev pogoj po komponentah:

$$\frac{2\pi m_1}{\lambda \sqrt{m_1^2 + m_2^2}} - \frac{2\pi}{\lambda} = \frac{2\pi}{a} K_1 \quad (\text{x smer})$$

$$\frac{2\pi m_2}{\lambda \sqrt{m_1^2 + m_2^2}} = \frac{2\pi}{a} K_2 \quad (\text{y smer})$$

Enačba za y se predela v:

$$\frac{\lambda}{a} K_2 = \frac{m_2}{\sqrt{m_1^2 + m_2^2}} \quad (12)$$

Poudariti je potrebno, da $\frac{\lambda}{a}$ teče od približno 1.37 do približno 3.09. Desna stran je za netrivialne m_2 lahko največ 1.

Torej imamo v y smeri le trivialno rešitev: $m_2 = 0, K_2 = 0$

Če to prenesemo v enačbo za x, dobimo:

$$\frac{m_1}{\sqrt{m_1^2}} - 1 = \frac{\lambda}{a} K_1 \quad (13)$$

Leva stran je lahko 0 ali -2. Desna stran je torej -2, z $K_1 = -1$ in $\frac{\lambda}{a} = 2$.

Torej je edini netrivialni odboj naslednji: $\vec{k}' = \frac{\pi}{a}(-1, 0)$. Na skici bi to pomenilo da sta tako vpadni kot odbiti valovni vektor natanko polovica \vec{b}_1 .

Ta odbiti vektor je seveda za π obrnjen od vpadnega oziroma povedano z Braggovim kotom: $\theta = 90^\circ$

$|k'| = \frac{\pi}{a}$ nam da energijo sisanega žarka $E = 6.199 \text{ keV}$

Oceni vezavno energijo kristala na enoto površine na osnovi Coulombskih interakcij. Predpostavi, da so ioni v kristalu enkrat ionizirani.

Coulombska energija na **ionski par** je podana kot:

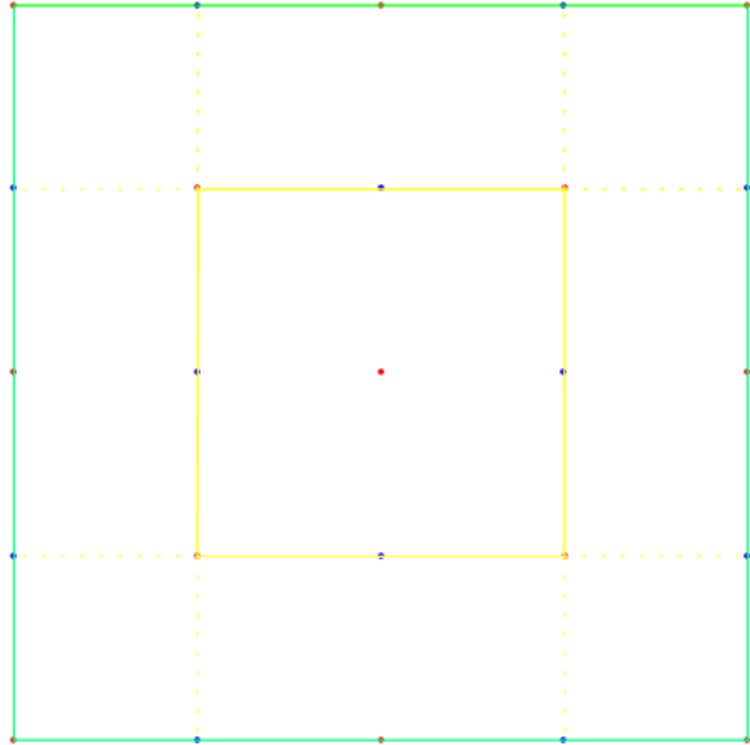
$$u_{pair}^{coul}(a) = -\alpha \cdot \frac{Z_1 Z_2 e_0^2}{4\pi\epsilon_0 a} \quad (14)$$

kjer je a medionska razdalja - torej 1 Å. α je t.i. *Madelungova konstanta*, ki nam poda informacijo o strukturi ionske mreže:

$$\alpha = \sum_{R! \neq i} \frac{Z_j}{R_{ij}/a} \quad (15)$$

Madelungovo konstanto sem se odločil izračunati s seštevanjem po nevtralnih celicah. Ker sedaj ločimo ione - v kvadratni 2D mreži so 4 najbližji sosedji nasprotnega naboja, sem prešel na mrežo z bazo. Razdalja do naslednjega enakega iona je torej **2a**. Na spodnji skici je z rumeno označena

prva nevtralna celica, ki je hkrati tudi naša osnovna celica za mrežo z bazo.
 Druga nevtralna celica je obrobljena z zeleno:

Slika 2: Kvadratna ionska mreža, rdeči so pozitivni, modri pa negativni ioni ali obratno. Z rumeno so označene meje osnovnih celic, centralna je hkrati tudi prva nevtralna celica.

Seštevanje po prvi nevtralni celici nam da:

$$\alpha_1 = \sum_{R \in 1.n.c} \frac{Z_j}{R_{ij}/a} = 4 \frac{-1/2}{1/2} + 4 \frac{+1/4}{\sqrt{2}/2} \approx -2.58579 \quad (16)$$

Predznak je irelevnat, za računanje se vzame $|\alpha|$, saj mora biti vezavna energija na par invariantna na izbiro izhodišča v anionu ali kationu. Negativne naboje se šteje polovično, saj si jih delita dve osnovni celici, pozitivne pa kot $1/4$, saj so hkrati v štirih osnovnih celicah.

Za natančnejšo oceno seštejemo še po drugi (vključno s celotno prvo) nevtralni plasti:

$$\alpha_{1+2} = \sum_{R \in 2.n.c} \frac{Z_j}{R_{ij}/a} = 4 \frac{-1}{1/2} + 4 \frac{+1}{\sqrt{2}/2} + 4 \frac{+1/2}{1} + 8 \frac{-1/2}{\sqrt{5}/2} + 8 \frac{+1/4}{\sqrt{8}/2} \approx -3.21375 \quad (17)$$

Če seštejemo le števce ulomkov, vidimo, da je celica res nevtralna.

$|\alpha_2| = |\alpha_{1+2}| - |\alpha_1| \approx 0.63 < |\alpha_1|$, členi v vrsti se torej zmanjšujejo, tako da bo za okvirno oceno konstanta legitimna.

Ker so ioni enkrat ionizirani, sta Z_1 in Z_2 enaka 1.

$$u_{pair}^{coul}(a) = -|\alpha| \cdot \frac{e_0^2}{4\pi\epsilon_0 a} \approx -45.45 eV \quad (18)$$

Energija na površino je torej:

$$e_{coul} = \frac{u_{iona}}{A_{osnovnecelice}} = \frac{1/2 u_{pair}^{coul}}{a^2} \approx 370 \frac{J}{m^2} \quad (19)$$